Morgenstjernen

Organ for

Jesu Kristi Kirke av Siste Dages Hellige

Dersom nogen kommer til eder og ikke fører denne lære, saa mottar ham ikke i eders hus og byr ham ikke velkommen. Ti den som byr ham velkommen, blir delaktig i hans onde gjerninger. (2. Joh. 10—11.)

NR. 19 | 1. OKTOBER 1925 | 4 AARG.

DE TRE GRADER AV HERLIGHET.

TALE AV APOSTEL MELVIN J. BALLARD I OGDEN TABERNAKEL 1922. OVERSAT AV ÆLDSTE OLE HANSEN.

(Slutning).

Nu ønsker jeg at si til eder, at disse som døde uten lov, nemlig hedningerne, mottar alt det de er berettiget til, fordi der var mangel paa trofasthet og mangel paa flittighet i deres foruttilværende liv. Jeg mener hermed ikke at si, at alle sammen vil bli nektet adgang til den høieste herlighet. Hvilken somhelst av dem som omvender sig og underkaster sig alle Herrens anordninger, kan ogsaa opnaa celestial herlighet. Men størstedelen av dem vil bare opnaa terrestrial herlighet.

Jeg læser videre, da dette er indholdsrikt: «Se, disse er de, der døde uten lov. — Og likeledes de, der er de menneskers aander som har været i forvaring, hvem Sønnen besøkte og prædiket evangeliet for, at de maatte kunne dømmes lik mennesker i kjødet. — De som ikke annammede Jesu Kristi vidnesbyrd i kjødet, men siden efter anammede det.»

Denne aabenbaring forklarer os tydelig, at mænd og kvinder, ikke bare i Noah dage som hørte evangeliet og forkastet det, men ogsaa mænd og kvinder i vore dage som har hat en god anledning til at høre evangeliet og annamme det og erholde dets velsignelser og privilegier, som levet deres liv absolut likegyldig av disse ting og nektet det, be-

høver hverken at haabe eller gjøre regning paa, at naar de er døde, at de ordinanser kan utføres for dem og de kan indgaa i celestial herlighet. I Siste Dages Hellige tænk ikke, at en mand eller kvinde kan motsi og være totalt likegyldig, naar de har hat en god anledning — jeg mener ikke en tilfældig eller uviss anledning — og da naar de dør, at I kan gaa til templet og utføre ordinanser for den person og at han da skal erholde hver eneste velsignelse som de trofaste er berettiget til.

Hvis dette var vor kirkes lærdom, saa ville vi være værre end katolikerne som tror, at de kan bede et menneske ut av skjærsilden, men de tar sig betalt for det, og vi ikke, derfor ville vi være dummere end dem.

Meget ofte har en mor kommet til mig og spurt, om det var mulig at faa sin datter beseglet til sin avdøde mand — hun hadde levet med ham og holdt bønner sammen og talt med ham om saken — men han var aldeles likegyldig. Og nu siden han døde, kan ikke ordinanser utføres og min datter bli beseglet til ham for tid og al evighet? Hvis han omvender sig vil han komme op i terrestrial herlighet — og hun ønsker ikke at være der. — Hvorfor da besegles til ham?

Brødre og søstre, jeg sier dette til eder for at vække eders sind og tanker, saaledes at i kan danne eders liv efter Mesterens bud og love, saa at I kan arbeide mens dagen varer, for natten kommer da et menneskes arbeide vil være til ingen nytte. Dette menes dem som hadde anledning til at motta evangeliet, men forkastet det. Dette var deres dag, og der kommer en nat naar alt det arbeide de vil forsøke paa at utføre, vil være til ingen nytte, for de kan ikke indgaa i det celestiale rike. Jeg ønsker at si dette: at det ogsaa menes mænd og kvinder som forsømmer at gaa til Herrens hus, og som tænker som saa: «Hvis ikke jeg gjør det saa vil min hustru ordne det for mig». Jeg sier eder, at de staar paa farlig grund. De vil maaske vaagne op og finde, at deres dag og anledning er tilende. De hadde anledningen. De døde foruten at utføre det. De forsømte det og vil kanske miste det.

Jeg dømmer ikke i deres sak; Herren vil dømme enhver

eftersom han har fortjent, og dette er en regel, som vi alle burde forstaa.

«Disse er jordens hæderlige mennesker som var forblindede ved menneskers underfundighet. — Disse er de, som annamme av hans herlighet, men ikke dens fylde. — Disse er de, der annammede av Sønnens nærværelse, men ikke av Faderens fylde. — Derfor er de terrestriale legemer, og ikke celestiale, og er forskjellige fra disse i herlighet som maanens glans er fra solens. — Disse er de, der ikke er tapre i Jesu vidnesbyrd, hvorfor de ikke erholde kronen over vor Guds rike.»

Disse er mange av de Siste Dages Hellige som ikke er tapre i Jesu vidnesbyrd, endskjønt de har indgaat i disse pakter, saa har de ikke holdt dem. De har brudt deres løfter, og vil komme frem i opstandelsen og finde dem selv aldeles uværdig til at være kandidater til celestial herlighet. De vil komme op i den terrestriale verden. Det er for os at gjøre vort kald og ophøielse sikker, og vi kan gjøre det i dette liv.

La mig nu gaa over til den tredie og siste gruppe: den telestiale.

«Og atter vi saa de telestiales herlighet, hvilken herlighet er en mindre herlighet, likesom stjernernes glans er forskjellig fra maanens paa firmamentet. — Disse er de, som ikke annammede Kristi evangelium, ei heller Jesu vidnesbyrd. — Disse er de, som ikke fornekte den Helligaand. — Disse er de, der er nedstyrtede til helvede. — Disse er de, der ikke skulle vorde forløste fra djævelens makt, førend den siste opstandelse, naar den Herre Kristus, det Guds lam, har fuldendt sit verk.. — Disse er de, som ikke annamme av hans fylde i den evige verden, men av den Helligaand ved de terrestriales betjening. — Og de terrestriales ved de celestiales betjening. — Og likeledes annamme de telestiale det ved engles betjening, som beskikkes til at tjene dem, eller som beskikkes til at være tjenende aander for dem, ti de skulle arve salighet. — Og saaledes saa vi i det himmelske syn de telestiales herlighet, hvilken overgaar al forstand. — Og intet menneske fatter det, uten dem hvem Gud har aabenbaret det. — Og saaledes saa vi de terre-

striales herlighet, hvilken overgaar i alle ting de telestiales i herlighet, myndighet, makt og herredømme. — Og likeledes saa vi de celestiales herlighet, hvilken overgaar alt, hvor Gud, Faderen regjerer paa sin trone evindeligen. — For hvis trone alle ting bøier sig i ydmyg ærbødighet og gir ham æren til evig tid. — De der bo i hans nærhet, er den førstefødtes menighet, de se saasom de er sete, kjende, likesom de er kjendte, idet de har annammet av hans fylde og naade. — Og han gjør dem like i myndighet, makt og herredømme. — Og de celestiales herlighet er en, likesom solens glans er en. — Og de terrestriales herlighet er en, likesom maanens glans er en. — Og de telestiales herlighet er en, likesom stjernernes glans er en, ti likesom en stjerne er forskjellig fra en anden i glans, saaledes er den ene forskjellig fra den anden i herlighet, i den telestiale verden. — Ti disse er de som sier, de er Pauli eller Apolles, eller Kephæ. — Disse er de der sier, at nogen tilhøre den ene, og andre den anden, nogen Kristus og andre Johannes, nogen Moses, nogen Elias, nogen Esaias, nogen Esaiah, og nogen Enok, men annamme ikke evangeliet, ei heller Jesu vidnesbyrd, ei heller profeterne, ei heller den evige pakt. — Endeligen, de er alle dem, der ikke skulle indsamles med de Hellige og tages op i den førstefødtes menighet og annammes ind i skyen. — Disse er de, der er løgnere, troldkarle, skørlevnere, horkarle og de, der elske og øve løgn. — Disse er de, der lide under Guds vrede paa jorden. — Disse er de, der lide den evige ilds hevn. — Disse er de, der blir nedkastede til helvede og lide den almæktige Guds vrede, indtil tidens fylde, naar Kristus skal ha lagt alle fiender under sine føtter og fuldendt sin gjerning. — Naar han overantvorder Faderen riket, og fremstiller det ubesmittet for ham og sier: Jeg har seiret, og har traadt persekarret alene, den almæktige Guds grumme vredes persekar. — Da skal han krones med sin herlighets krone, og sitte paa sin makts trone og regjere evindeligen. — Men se, vi saa den telestiale verdens herlighet, og dens beboere var saa utallige som stjernerne paa himmelen og som havets sand. — Og hørte Herrens røst sigende: Og alle disse skulle bøie knæ, og hver tunge skal

bekjende ham som sitter paa tronen i al evighet. — Ti de skulle vorde dømte efter deres gjerninger, og enhver skal annamme efter sine egne gjerninger, sit eget herredømme i de boliger, der er beredte. — Og de skulle være den allerhøiestes tjenere, men hvor Gud og Kristus bo, kunne de ikke komme evindeligen.»'

Nu ønsker jeg at besvare en eller to spørsmaal som uten tvil er kommet op i eders sind, og idet jeg gjør det, ønsker jeg at læse litt mere fra skriften. Dette spørsmaal er ofte blit fremsat: «Er det mulig for en der erholder telestial herlighet, gjennem tiden i den evige verden at bedre sig saa meget, at en kan bli ophøiet fra det telestiale og indgaa i det terrestriale, og saa efter en tids fremadskriden bli ophøiet og tilsist bli værdig til den celestiale herlighet?» — Jeg har netop læst svaret hvad det telestiale rike angaar: «Hvor Gud og Kristus bor kan de ikke komme evindeligen.» Jeg tar det paa samme grundlag, og det samme argument likeledes anvendes til den terrestriale verden. Disse som har gjort sig værdig til terrestrial herlighet kan aldrig opnaa celestial herlighet. En der erholder den laveste grad i den telestiale herlighet, kan tilsist naa den høieste grad i den samme herlighet, men det er ikke beredt nogen utvei for ophøielse, fra den ene herlighet til den anden. La os være rimelige angaaende dette.

Jeg vil nu illustrere dette emne, la os si for eksempel, at tre mænd løp omkap paa en endeløs bane, med en mils mellemrum mellem hver av dem, og at alle løp like fort. — Naar ville den siste indhente den første? Hvis I kan si mig det, da skal jeg si eder naar kandidater for telestial herlighet vil indgaa i celestial herlighet. Hver vil vokse, men deres utvikling blir foreskrevet efter deres omgivelser, og der er en grund for det. Da de tre mænd paabegynder kapløpet, og hvis alle løper like fort, da vil den siste aldrig kunne indhente den første. Naar vi anvender denne illustration til dem som er berettiget til de forskjellige grader av herlighet, da har den som indgaar i celestial herlighet fordel fremfor alle andre. Han dvæler fremfor Faderens og Sønnens aasyn. Hans lærere er de høieste. De andre vil motta alt det de lærer fra det celestiale til det

terrestriale og fra det terrestriale til det telestiale. Disse mottar kun deres lærdom indirekte og hvordan kan de saaledes nogen gang vente at vokse fort nok op, saa de kan drikke av hovedkilden? Og igjen disse som kommer ind i celestial herlighet med celestiale legemer, har et legeme som er meget finere. Det er anderledes. Materiellet i et celestialt legeme er renere og mere hellig end et telestial eller terrestrialt legeme og kun alene et celestialt legeme kan utholde i celestial herlighet.

Engang mens jeg som barn gik paa skolen fik jeg et saa sterkt indtryk av dette, da jeg lærte, at hvis en isblok en mil i firkant var kastet ind i solen, da ville den smelte i et sekund, og da jeg lærte, at solens varme var saa sterk, og at den er en celestial verden, da viste jeg ikke om jeg ville bo i en celestial verden eller ikke, hvis den var saa varm. Men naar jeg lærte at forstaa, at hvis jeg hadde et legeme passende for en saa stor varme, da tror jeg at jeg ville like det. Fisken har et legeme som passer til at leve i vandet, men dens legeme er aldeles upassende til at leve ute av vandet. Naar vi faar et celestialt legeme, da vil det være passende til celestiale forhold, og et telestialt legeme kunne ikke holde ut i celestial herlighet. Det ville være en plage for dem.

Jeg har aldrig læst i skrifterne, hvor der vil bli en saadan opstandelse hvor en kan motta et celestialt legeme for et terrestrialt. — Hvad vi mottar i opstandelsen vil være vort for evigt.

La mig læse til eder fra det 88. kapitel av Paktens Bok og begynde med det 17. vers: «Og sjælens forløsning sker ved ham, der levendegjør alle ting, i hvis hjerte det er besluttet, at de fattige og saktmodige paa jorden skulle arve den. — Derfor maa den helliggjøres fra al uretfærdighet, at den kan beredes til celestial herlighet.»

Hver eneste del av denne jord vil bli celestial, ikke en trediedel telestial, og en trediedel terrestrial. Den vil være celestial og bare celestiale væsener skal bo paa den. Jeg har altid tænkt at Herren maatte ha en meget større klode for de telestiale væsener at bo paa, naar jeg betrakter de millioner av døde som vil indgaa i den telestiale herlighet.

De vil muligens behøve en planet som er større end denne jord. — La mig læse igjen:

«Derfor skal den vorde helliggjort, ja uaktet den dør skal den vorde levendegjort igjen, og utholde den kraft, hvorved den blir levendegjort, og de retfærdige skulle arve den. — Ti uaktet de dø, skulle de dog opstaa igjen med aandelige legemer. — De der har en celestial aand, skulle annamme det samme legeme der var deres naturlige legeme, ja I skulle annamme eders legemer, og eders herlighet vil bli den herlighet, hvorved eders legemer blir levendegjorte. — I, der er levendegjorte ved en del av den celestiales herlighet, skulle da anamme endogsaa en fylde av samme. — Og de der er levendegjorte ved en del av den terrestriale herlighet, skulle da anamme en fylde av samme. — Og de der er levendegjorte ved en del av den telestiale herlighet, skulle da anamme en fylde av samme.»

Derfor sier jeg eder, mine brødre og søstre, at Herren har uttrykkelig besvart dette spørsmaal angaaende vor tilstand efter opstandelsen fra de døde. Har vi fortjent et celestialt legeme, saa vil vi erholde en celestial herlighet. Allikevel vil mange av vore brødre og søstre i pakten finde ut, naar de er opstaat fra graven, at de har solgt deres førstefødselsret for «en ret linser». Hvis jeg skulle komme frem og befinde mig selv i den telestiale eller i den terrestriale verden og se op til denne jord, naar den skal opnaa sin plass som en celestial klode, skinnende lik en sol, naar denne jord ikke længer behøver solen til at skinne paa den om dagen, ei heller maanen til at skinne paa den om natten, naar den skal bli en lyskastende sol til at skinne paa andre planeter, i likhet med vort solsystem, hvis jeg skulle være saa ulykkelig at miste min anledning til at opnaa en tilværelse paa det sted og isteden være nødt til at dvæle paa en telestial klode, da ville jeg føle som dikteren sier:

«Av alle bedrøvelige ord av tunge og pen, det bedrøveligste av alle «det kunne ha været». Jeg kunne ha været der, jeg var født der, det var min ret og privilegium at være der, men jeg mistet den gjennem min egen blindhet, gjennem min egen ugudelighet, jeg har mistet den for evigt, mens jeg isteden kunne hat glæde og erfaring og fremgang

der, allikevel har jeg mistet evig venskap med min himmelske Fader.

La mig nu ikke bare opmuntre eder til at arbeide ihærdig for eders dødes frelse, men ogsaa at I alvorlig søker at arbeide for de levendes frelse. O, hvilken forfærdelig fornedrelse det ville være for mig at staa fremfor de gjenløste av mine avdøde, som jeg har arbeidet for i templerne og at de skulle si til mig: «Hvor er dine efterkommere, disse som er født i pakten i den mest herlige husholdning, nu i tidernes fylde, og allikevel var saa enfoldige at miste deres rettighet til den store glæde i celestial herlighet?» — O hvilken stor fornedrelse dette ville være! Og allikevel er der store antal av vore barn og vore kjendinger, som vi nu er i selskap med som staar i fare for at miste deres evige frelse i Guds celestiale rike.

Mens livet varer, la os arbeide i alvorlighet med hele vort sind, kraft og styrke at bringe dem til Kristus, saa at de kan erholde alle disse velsignelser, og vi kan gjøre det. Ja, om vi skal arbeide hele vort liv og vinder kun en, da skal vi ha stor glæde, for vi vil sende gode indflydelser til tusener som skal bli deres efterkommere.

Men hvis vi ikke har gjort hele vor plikt, da skal vi være i dyp sorg, fordi vi har forsømt det, og vi vil være anklaget av dem, fordi vi ikke har utført vore plikter. Men i motsat fald, hvis vi har arbeidet av hele vort sind, kraft og styrke, da skal vi staa fremfor dem med ren samvittighet og foruten feil.

Vor tilstand og forhold vil være lik vor himmelske Fader. Han sendte sin enbaarne søn til at frelse og gjenløse menneskeslekten, men hvis vi ikke mottar forsoningen og lever i overensstemmelse med de lover og forlangender som er nedlagt for os, kan ikke engang Gud frelse os.

Nu, brødre og søstre, la os ikke være motløs i vort tempelarbeide. La os fornye vor iver og flid i dette arbeide og hvad ikke vi forstaar, angaaende vor besegling, det vil senere bli aabenbaret til os.

I mødre, I er bekymret for eders barn. Vi har nu sat grænselinjen for besegling av mand og hustru helt ned til 13 aar for piker og 15 aar for gutter. — — — Jeg vet —

fordi jeg mistet en søn der var 6 aar gammel og jeg saa ham som en mand i aandernes verden efterat han var død, og jeg saa hvordan han hadde utøvet sin egen frihet av valg og ønsket at opnaa av egen vilje en ektemake, og naar tiden kommer vil der til ham, og alle som er værdig til det, komme alle disse velsignelser formedelst beseglinger i Herrens hus. Vær ikke bekymret over det. Dem er i sikkerhet, og det er vel med dem.

Nu, angaaende eders døtre som er døde foruten at være beseglet til en mand. vil jeg si: undtagen det er kundgjort til eder, la deres sak hvile. De vil kundgjøre til eder de overenskomster og pakter som de gjensidig har indgaat i. Denne beseglende myndighet skal altid være i denne kirke og der vil bli en utvei for disse. Vi kan ikke gaa fortere end Herren har aapnet veien for os. Deres velsignelser og privilegier vil komme til dem i Herrens bestemte tid og indtil den tid er de i sikkerhet.

La os være alvorlig i dette arbeide. Det vil bringe gode indflydelser over eders familier. Det vil styrke eders tro. Sikkerlig er det fred og glæde i det. Maatte I finde det, og maatte hver eneste en som hører min stemme her iaften, gaa fremad med en fuld bestemmelse, en saadan som vi aldrig før har hat, saa at vi vil gjøre vort kald og ophøielse sikker, at i de siste dage vort liv maa findes rent, at vi maa findes pletfri, og at vi maa opnaa vor ophøielse i Guds celestiale rike. Hvis dette blir vor løn, da vil vor glæde være fuldkommen, ja større end jeg er istand til at fortælle eder. Maatte Herren hjælpe os at ha en ren samvittighet og hver eneste dag gjøre det vi burde gjøre. Jeg er mere bekymret for de levende, end jeg er for de døde, da jeg vet at naar brudgommen kommer skal fem, eller halvdelen av jomfruerne være i søvn, og de skal være foruten olje i sine lamper. Det vil ikke være verden, men det vil være Siste Dages Hellige. Vil I være sovende eller vil der være olje i eders lamper, mine brødre og søstre? La os gjøre vore plikter og ikke tænke som saa, at «jeg vil ta vare paa Johannes og Mary, naar de er døde». La os ikke utsætte, men arbeide utrættelig for menneskenes frelse, og om vi vinder — o, mine brødre og søstre, hvis vi vinder

den krone, da vil vor ophøielse være over al forventning. Vi skal motta mere glæde og fryd og tilfredsstillelse, end vi nogen gang har drømt om, men hvis vi, hvilket denne rettighet tilkommer skulle tape den, saa kan ikke jeg uttale til eder hvor stort et samvittighetsnag, anger og helvedes plager som enhver vil ha evindelig at ustaa, hvis vi taper den gjennem vor egen likegyldighet. Maatte Gud frelse os fra denne bedrøvelse som vil bli vor i tilfælde vi taper vor førstefødselsret.

Maatte Gud helliggjøre disse ydmyge uttalelser og mit alvorlige vidnesbyrd og ønske for eders velsignelse og velfærd til frelse for baade levende og døde, er min bøn i Jesu Kristi navn. Amen.

MORMONERNES SYN PAA UTVIKLINGSLÆREN. MENNESKET SKAPT I GUDS BILLEDE.

Oversat fra «LIAHONA» av ældste OLE HANSEN.

Det første præsidentskap av Jesu Kristi Kirke av Siste Dages Hellige var netop inviteret av en av de ledende nyhetsorganisasjoner i landet, til at fremhæve kirkens forstaaelse angaaende utviklingslæren. Følgende uttalelser var beredt og har siden vist sig i mange av de mest fremtrædende aviser i de Forenede Stater, over signaturerne av præsident Heber J. Grant, Anthony W. Ivins og Charles W. Nibley.

«Gud skabte mennesket i sit billede, i Guds billede skabte han dem, mand og kvinde skabte han dem.»

I disse tydelige ord har den inspirerte forfatter av første Mosebok kundgjort til verden sandheten angaaende menneskets oprindelse. Profet-historikeren Moses var «lærd», fortælles der i al egypternes visdom, og naar han gir denne viktige oplysning, da var det ikke bare hans egen mening. Han talte med myndighet fra Gud, og hans alvorlige erklæring var for alle tider og for alle folk. Ingen av de efterfølgende sandhetsaabenbarere har motsagt denne store Israels lovgiver. Alle som siden den tid har talt med guddommelig myndighet angaaende dette emne har stad-

fæstet hans tydelige og majestætiske erklæring. Ei heller kunne det være anderledes, for sandheten har kun en kilde, og alle aabenbaringer fra himmelen harmoniserer med hverandre.

Jesus Kristus Guds søn — sin faders uttrykte billede — Hebr. 1 : 3. Han vandret paa jorden som et naturligt menneske, som en fuldkommen mand og han sa, som svar paa et spørsmaal som var stillet ham: «Den som har set mig har set Faderen», (Joh. 14 : 9). Dette alene burde være nok til at besvare spørsmaalet tilfredsstillende til alle tænkende og fornuftige mennesker. Det var i denne skikkelse Faderen og Sønnen, to forskjellige personer, viste sig for Joseph Smith, da han var en fjorten aars gammel gut. — Jesu Kristi Fader, er vor Fader ogsaa. Jesus selv lærte denne sandhet naar han lærte sine disciple at bede: «Fader vor, du som er i himlene» o. s. v. Jesus er allikevel den førstefødte blandt alle Guds sønner — den førstefødte blandt aanderne — og den enbaarne i kjødet. Han er vor ældste bror, og vi likesaavel som han, er skabte i Guds billede. Alle mænd og kvinder er i likhet med deres himmelske Fader og Moder, og er bokstavelig Guds sønner og døtre.

Adam vor store stamfader, «den første mand», var lik Kristus, en foruttilværende aand og lik Kristus paatok han sig et menneskes legeme, og saa blev han en «levende sjæl». Denne lærdom om foruttilværelsen bringer et overmaade stort lys paa de mysteriske problemer angaaende menneskets oprindelse. Den viser, at menneskets aandelige legemer var fødte av himmelske forældre og opvokset til modenhet i den evige Faders hus, førend de kom til denne jord for at paata sig et jordisk legeme, og at gjennemgaa en erfaring paa jorden.

Jesu Kristi Kirke av Siste Dages Hellige baserer sin tro paa guddommelig aabenbaring, baade gamle og nye, som erklærer, at menneskene er direkte efterkommere av Gud. Ved hans almæktige kraft har Gud organisert denne jord, og alt hvad der er paa den ved at sammenføie elementerne til det aandelige, hvilket eksisterte hos ham fra evig tid.

Menneskene er Guds barn, skabte i Guds billede og fyldt

med guddommelige egenskaper, og likesom en liten søn av en jordisk fader og moder er istand til engang at bli en mand, kan ogsaa de uutviklede efterkommere av celestiale forældre være istand til engang gjennem erfaring i evighetens aarrækker at bli en Gud.

OVERRASKENDE SANDHETER OM TOBAKKEN.

Oversat fra «MILL. STAR» av ældste OLE HANSEN.

Disse sandheter om tobak er samlet ind av den amerikanske forening «Mot-tobak-arme» i Pitsburg, U. S. A.: Der er nok nikotingift i en almindelig cigar til at dræpe to mænd. — Det koster gjennemsnitlig 20 dollars pr. individ pr. aar i de Forenede Stater bare for tobak. — I 1919 blev 6 654 200 maal jord i Amerika benyttet til at avle tobak paa. — en igle som er tillatt at suge sig fuld av blod fra en der bruker tobak, dør med det samme. — Assurancekompanierne antar, at en tredjedel av alle brandulykker kommer fra tobaksrøkning. — 2 700 amerikanere begynder tobaksvanen hver dag. — Tobaksvanen var begyndt i Amerika og har utstrakt sig til hver nasjon paa jorden. — Siden Kolumbus opdaget Amerika samt indianeren med sin «fredspipe» — fra hvilket denne vane stammer — har tobaksvanen fæstet sig paa halve av jordens indbyggere. — I Rusland, Tyrkiet og Persien har tobakken været saa fordærvelig, at engang iblandt har døden indtruffet som følge av overdreven nydelse derav. — Smaa barn er blit dræpt ved at sove i et værelse som en tobaksrøker har fyldt med røk. — Fabrikering av cigaretter i de Forenede Stater har vokset fra 14 billioner i 1914 til 50 billioner i 1920 — muligens 100 billioner i 1924. — Dr. Clay gir rapport om, at 3 barn blev dræpt ved at bruke tobakplaster som medicin for skalpsygdom. — «Preussisk syre» er den eneste som er mere giftig end «nikotin», sier mr. Orfila, præsident av Paris Medical Akademy. — Man finder 50 mænd mot 1 kvinde som er kolørblind. Specialister sier at det er tobakkens skyld. — Indianerne brukte at dyppe deres pile i nikotin, for derved at dræpe deres fiender. — Statistikken

viser, at 2 600 mennesker dør av lungebetændelse hvert aar i de forenede stater, hvis liv kunde ha været spart, om de ikke hadde brukt tobak.

DEN NORSKE MISJON.

Det er med beklagelse at vi maa meddele vore ærede læsere, at med dette aars utgang maa «Morgenstjernen» slutte at utkomme, paa grund av økonomiske vanskeligheter. Bladets forhold har været indberettet til præsidentskabet for kirken, som nu i disse dage har sendt meddelelse til misjonspræsident A. Richard Peterson om at stoppe utgivelsen, og at de abonnenter, der maatte ønske det, kan gaa over til «Skandinaviens Stjerne» i Kjøbenhavn fra 1. januar 1926.

OSLO GREN.

Ældsterne Ole Hansen og Ernest Jørgensen reiste den 15. til Høvik og Røken og utdelte omkring 9000 skrifter paa 4 dage. De holdt 2 møter i søster Annette Isaksens hjem.

NARVIKS GREN.

Daab. Fredag den 4. september blev Petra E. Svedenborg indlemmet i kirken ved daab. Daabshandlingen utførtes av ældste Olaf Vogeler og haandspaalæggelsen av forstander Emil Evensen.

BERGENS GREN.

Mandag aften den 14. september blev der avholdt en avskedsfest for søster Anna Rasmussen, der skulle reise til Zion, under ledelse av den kvindelige hjælpeforening. Hun reiste fra Bergen den 16. med «Stavangerfjord», og vi ønsker hende en behagelig reise.

TRONDHJEMS GREN.

Ældsterne J. Leland Andersen og Charley Petersen er kommet hjem fra en tre ukers skriftetur paa landet hvor de utdelte ca. 12 000 skrifter paa en distance av over 30 norske mil.

BARNAS AVDELING

KRISTI LIV.

En beretning for barn av ældste William A. Morton.

Oversat fra engelsk ved Børghild Nielsen.

---

19. *Jesus gaar paa sjøen. — Helbreder blandt hedningerne.*

Efterat solen var gaat ned var disciplerne ute paa sjøen, men Jesus var ikke med dem. Han var gaat til et øde sted for at bede til sin himmelske Fader. Det blev mørkt og vinden blæste, og bølgerne blev meget høie. De kunne ikke bruke seil, saa de maatte ro haardt med aarene. De slet meget haardt hele natten og paa denne tid kom de ikke længere frem, end ca. ½ mil. O, hvor disciplerne ønsket at Jesus hadde været der og stillet stormen som han før hadde gjort.

Men Jesus var ikke langt væk. Han var like ved dem. Han saa disciplerne og kom for at hjælpe dem, gaaende paa vandet. Da disciplerne saa ham blev de rædde og skrek. Men Jesus talte til dem og sa: «Vær ved godt mot, det er mig; frykt ikke!» Da sa Peter: «Herre, dersom det er dig, da bed mig komme ut til dig paa vandet.» Jesus bad ham komme. Peter gik ut av baaten, og til hans og hans kameraters forbauselse, kunne han gaa paa vandet. Han kunne gjøre dette, fordi han hadde tro paa den Herre Jesus. Men bølgerne var meget høie, og da han hadde gaat et litet stykke begyndte hans tro at svikte ham, og han begyndte at synke i vandet. I forskrækkelse ropte han: «Herre, frels mig!» Jesus rakte ut sin haand og grep ham, og sa: «Aa, hvorfor har du saa liten tro!»

Jesus og Peter gik op i baaten og pludselig ophørte vinden, og sjøen blev rolig, og straks efter var baaten paa land. Apostlerne faldt ned for Herren og tilbad ham, og sa: «I sandhet, du er Guds Søn.»

En dag var Jesus og hans disciple i den del av landet,

hvor Israels land grænset mot et land hvis folk ikke kjendte den sande Gud. De tilbad guder av sten.

Men nogen av dem hadde hørt Jesus prædike og deres syke var helbredet ved hans makt. Da en fattig kvinde hørte at Jesus var i deres land, skyndte hun sig for at finde ham, og hun fulgte efter ham og ropte: «O du Davids Søn, miskund dig over mig, ti min datter er meget syk.» Dette beviste hendes moderkjærlighet og ogsaa hendes tro paa Frelseren. Men Jesus svarte hende ikke. Men ikke desmindre fortsatte hun sin bøn. Hun løp graatende efter ham, indtil apostlerne sa: «Send hende bort, for hun roper efter os.» De mente ikke dermed at Jesus skulle sende hende bort uten at efterkomme hendes ønske. Kvinden vakte opsikt paa gaten og disciplerne ønsket at Frelseren ville helbrede hendes barn, saa hun kunne komme sig avsted.

Jesus sa til hende: «Jeg er ikke utsendt uten til de fortapte faar av Israels hus.» Han mente dermed jøderne. Da gik hun bort og knælte ned for ham og sa: «Herre, hjælp mig.» Jesus sa: «Det er ikke ret at ta brødet fra børnene og kaste det for de smaa hunde.» Ved at tale saaledes kunne det synes at Jesus var uvenlig, men det var han ikke. Han ville prøve kvindens tro. Men kvinden blev ikke fornærmet over dette. Hun var meget ydmyg og sa: «Jeg vet det Herre, men de smaa hunde æter dog de smuler der falder fra deres Herres bord.» Da sa Jesus: «O kvinde, din tro er stor; dig ske som du vil, og hendes datter blev helbredet i den samme stund.

Dette var det andet mirakel Jesus gjorde blandt hedningerne. Han utførte kanhænde disse mirakler som et tegn for disciplerne, at evangeliet senere ville bli git til hedningerne.

Mange ganger naar Jesus vandret fra sted til sted møtte han folk som sa til ham, at de gjerne ville bli en av hans disciple. Men de var ikke alvorlige, ti de mente ikke av hjertet det de sa. De hadde ikke tro nok til at forlate alt hvad de hadde, saaledes som de tolv apostle hadde gjort, og følge ham. En dag sa en mand til ham: «Jeg vil følge dig hvor du gaar.» Jesus sa til ham: «Revene har huler, og himlens fugler reder, men Menneskenes Søn har ikke

det hvortil han kan helde sit hode.» Herren var fattig; han hadde ikke noget hjem paa jorden. Undertiden bodde han i apostelen Peters hjem. Andre gode venner indbød ham ogsaa, og du skal faa høre herom snart. Vi tror ikke, at den mand som talte til Jesus den dag ønsket at følge ham, for vi hører ikke mere om ham. (Forts.).

GUDS AAND.

Hvad er det som til det goðe os vender?
Fra alt det onde som i verden nu hænder?
Det er Guds aand, vort lys og vor lykte
som fylder vor sjæl og vor jordiske hytte.

Meget er det som hæmmer Guds aand
at bo i vort legeme, skabt ved hans haand,
men hvis vi fra disse ting holdt os borte,
da staar de aapne de himmelens porte.

Den helligaand som paa vort hoðe beseglet,
er en del av Guds herlighet vi har os tilegnet;
men hvis vi efter Babels ugudelighet hige
vil denne herlighet snart fra os vige.

Hvad er mere herligt for os at vite,
naar vi med opriktighet efter det hige,
at komme hvor de gode aander er,
og ikke leve blandt ugudelige mer.

Hvilken følelse er større at bære
end vissheten om vort liv tilbragt med ære.
At bringe vort legeme, en gave fra Gud
tilbake og si: «Jeg har adlydt dit bud».

WILLIAM BJØRNDAL, Stavanger.

INDHOLD: De tre grader av herlighet. (Slutn.). — Mormonernes syn paa utviklingslæren. — Overraskende sandheter om tobakken. — Den norske misjon. — Barnas avdeling. — Guds aand.

Utgit og forlagt av A. RICHARD PETERSON, Osterhausgt. 27, Oslo.
Otto Stenersens boktrykkeri, Oslo.